

แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
สายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Guidelines for enhancing education for vocational education of
secondary school students in the Educational Opportunity
Expansion School in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

พานพงศ์ ลิ้มปนะวงศานนท์*

Panupong Limpanavongsanon

วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง**

Wacharapatr Techawattanasiridumrong

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ประเทศไทย

Education Administration Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand

Email: panupong704@gmail.com

Received : October 28, 2020

Revised : August 10, 2021

Accepted : August 10, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) ศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา (๒) การเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา (๓) นำเสนอแนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้ ฉบับที่ ๑ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น ๐.๙๔ และฉบับที่ ๒ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีค่าความเชื่อมั่น ๐.๙๒ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (๑) ปัจจัยการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๒๗$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ

* นายพานพงศ์ ลิ้มปนะวงศานนท์ Mr.Panupong Limpanavongsanon

** ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง Dr. Wacharapatr Techawattanasiridumrong อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
Thesis Advisors

ด้านบริบทของสถานศึกษา ($\bar{X} = ๔.๔๒$) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = ๔.๓๐$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านเงินทุนสนับสนุน ($\bar{X} = ๔.๐๙$) (๒) การเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๘$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = ๓.๙๘$) รองลงมาคือ ด้านการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = ๓.๙๖$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านตัวบุคคล ($\bar{X} = ๓.๕๓$) (๓) แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = ๔.๔๔$) เมื่อพิจารณา พบว่า ด้านบริบทของสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีการกำหนดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน ด้านแรงจูงใจ ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ผู้บริหารควรมีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดครูและบุคลากร ให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานและแนวของสถานศึกษา ด้านความถนัดและความสนใจ ผู้บริหารควรมีการกำหนดแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านเงินทุนสนับสนุน ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้งานและแนวดำเนินการ ในการจัดระดมทุนจากครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นทุนการศึกษามอบให้แก่แก่นักเรียนในกิจกรรมวันสำคัญ เช่น งานพืชมหัศจรรย์

คำสำคัญ: แนวทางการบริการจัดการ; การเสริมสร้างแรงจูงใจ; ศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา

Abstract

This research is rational for (1) the study of management on the strengthening of the study in the lure (2) the strengthening of the short chain study (3) to propose the management approach. In addition to strengthening the motivation of education in the grounding of students in schools, expanding educational opportunities abroad, the tools used in the review, including two volumes, the first spoken language for the school administrators, had the belief value 0.94 and the 2 For students in the third year of the screen had a confidence factor of 0.92 The statistics used in the administration included standard values, percentages, teachers' fees and standard deviation.

The results of the research found that (1) the management towards enhancing motivation in the education of young students in the school increased educational

opportunities in the provinces overall at a high level ($\bar{X} = 4.27$) It was found that the side with the highest teacher value was that of the school ($\bar{X} = 4.42$) followed by the side ($\bar{X} = 4.30$) and that the side with the least value was the support side ($\bar{X} = 4.09$) (2). Strengthening the motivation to study in the abbreviated line of students in the school to expand educational opportunities in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province overall at a high level ($\bar{X} = 3.78$) Considering the details below, the most valuable aspect is personal dimensions. At the high level ($\bar{X} = 3.98$) followed by the occupation ($\bar{X} = 3.96$) and the top with the lowest was the personal ($\bar{X} = 3.53$) (3) the management principles towards enhancing motivation in The short-line study of the students in the school extends educational opportunities in the provinces as a whole, with teacher value ($\bar{X} = 4.44$) when considering that the standard of educational institutions, the administrators should set the Administrators should provide students with appropriate technology and computers to be used for their learning in auditing areas. Administrators should have action on organizing and organizing them. In performing duties related to institutional infrastructure work, in terms of aptitude and satisfaction, administrators should set guidelines for the development of learners' learning and funding, administrators should be organized and cooperated in finance. Action in action Organize scholarships from teachers and educational institutions to provide scholarships to students in important day activities such as the Waiwan ceremony.

Keywords: Management approach; strengthening motivation;
continuing Vocational Education

บทนำ

สภาวะการณ์ของโลกปัจจุบันทำให้เห็นความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอย่างหลากหลายศาสตร์สาขาซึ่งส่งผลถึงการลดจำนวนลงของผู้เรียน จึงส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อของประเทศโดยเฉพาะสาขาวิชาชีพเฉพาะ สาขาทางด้านอาชีพ อีกทั้งสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนในปัจจุบันยังไม่ตอบสนองต่อตลาดแรงงานของประเทศและนานาชาติ^๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

^๑ กระทรวงศึกษาธิการ, แผนพัฒนาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔, (กรุงเทพมหานคร : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์, ๒๕๖๒), หน้า ๖๕.

มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนเพื่อยกระดับทักษะวิชาชีพและสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนให้สูงขึ้นการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทางการศึกษาในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับระหว่างการศึกษารวมทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางอุตสาหกรรมใหม่ ๆ จะส่งผลให้การพัฒนาเป็นไปอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความต้องการในการผลิตกำลังคนในสายอาชีพมากยิ่งขึ้นจากผลสำคัญดังกล่าว^๒ การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียน การให้ข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อและให้ผู้เรียนเห็นโอกาสความก้าวหน้าในสายงาน อาชีพเฉพาะไปจนถึงการประกอบอาชีพในอนาคตและการส่งเสริม สนับสนุนต่อผู้เรียนที่มีความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารในสาขาวิชาชีพที่ผู้เรียนสนใจได้อย่างเหมาะสมในบริบทของสถาบันอาชีวศึกษาและตรงต่อความต้องการในการพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพตามเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ใน ดังนั้น^๓ แนวโน้มความต้องการแรงงานของตลาดแรงงานในประเทศและตลาดแรงงานในต่างประเทศ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ มีแนวโน้มที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าอัตราากำลังด้านแรงงานในประเทศไทย มีอัตราลดลง จาก ๓๘.๒๗ ล้านคน เป็น ๓๘.๒๒ ล้านคน ศักยภาพด้านแรงงานรวม มีอัตราลดลง ร้อยละ ๐.๑๒ ส่วนอัตราการเปลี่ยนแปลงของความต้องการแรงงานของผู้มีงานทำ ตามระดับการศึกษาที่สำเร็จในอนาคต ระยะ ๕ ปี พบว่า ผู้สำเร็จ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ร้อยละ ๕.๔๙ จาก ๑.๓๗ ล้านคน เป็น ๑.๔๕ ล้านคนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ ๓.๒๗ จาก ๑.๘๐ ล้านคน เป็น ๑.๘๕ ล้านคน^๔ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัย อนาคตภาพของการผลิตและพัฒนาคนอาชีวศึกษา ในภาคเหนือมีความเห็นว่าควรเปิดหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถาบันอาชีวศึกษา ๔ กลุ่มอาชีพ จำนวน ๔๘ หลักสูตรโดยเรียงลำดับความสำคัญตามทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ได้แก่ กลุ่มอาชีพที่ ๑ คือ ก่อสร้าง กลุ่มอาชีพที่ ๒ คือ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กลุ่มอาชีพที่ ๓ คือ คมนาคม และกลุ่มอาชีพที่ ๔ คือ โลจิสติกส์ จะเห็นได้ว่าจากแนวโน้มของตลาดแรงงานและผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงวิกฤตและโอกาสในการพัฒนากำลังคนสายอาชีพเข้าสู่ตลาดแรงงาน แต่กลับพบว่าสภาพการณ์ปัจจุบัน ของการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษายังมีน้อย

^๒ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช ๒๕๕๑, (แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา, ๒๕๖๐), หน้า ๑๑.

^๓ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, แนวโน้มความต้องการแรงงานของตลาดแรงงานในประเทศและตลาดแรงงานในต่างประเทศ ในช่วงระหว่างปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔), (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๐), หน้า ๓๕.

^๔ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, อนาคตของการผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาประเทศไทย ๕ ปีข้างหน้า (ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕), (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๖๑), หน้า ๑๒๐ – ๑๒๑.

อีกทั้งผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาสายอาชีวศึกษา ยังมีปริมาณการผลิตกำลังคนทางด้านวิชาชีพยังไม่เพียงพอ กับความต้องการที่จะป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้นการส่งเสริมให้แรงงาน ที่สำเร็จการศึกษาสายอาชีวศึกษาให้เข้าสู่ตลาดแรงงาน มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังป้องกันปัญหาการขาดแคลน แรงงานได้

จากความสำเร็จดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา จึงเป็นหนึ่งใน การบริหารการศึกษาที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ว่าจะพิจารณาองค์ประกอบด้านใดก็ตามจะพบว่า มีความไม่สมบูรณ์เกือบทุกด้าน ทั้งนี้เกิดจากการที่การอาชีวศึกษาไม่ได้รับการเอาใจใส่อย่างจริงจัง จากรัฐบาลติดต่อกันมาเป็นเวลายาวนาน จนกระทั่งรัฐบาลของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เข้ามารับผิดชอบ การบริหารประเทศ การอาชีวศึกษาจึงได้รับความสนใจและมีความพยายามที่จะดำเนินการแก้ไข ข้อบกพร่อง ภาพลักษณ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างสถาบัน การที่ไม่ได้ รับรู้ข่าวสาร ถึงรายละเอียดของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ที่มีการศึกษาในระดับต่าง ๆ ของอาชีวศึกษา ตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จนถึงระดับ ปริญญาสายปฏิบัติการ ซึ่งเป็นกลุ่มตลาดแรงงานมีความต้องการสูงมาก สอดคล้องกับรายงานการวิจัย^๕ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกอบด้วย ๔ ด้าน ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านอิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่น ด้านความชอบความถนัดและความสนใจ ด้านความก้าวหน้า ในการประกอบอาชีพเช่น หางานทำง่าย ตามลำดับ ส่วนรายงานการวิจัย^๖ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจ ในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบุรีบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกอบด้วย ๕ ด้าน ดังนี้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านสังคม ด้านลักษณะสถาบันและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีรายงานการวิจัย^๗ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อระดับ

^๕ เมธาวี สุขปาน, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี”, **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.** (สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๕๖), บทคัดย่อ.

^๖ อามรรัตน์ เหลืองอร่าม, “แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคโนโลยี เมืองชลบุรีบริหารธุรกิจ”, **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.** (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๗), บทคัดย่อ.

^๗ คณิศร วงศ์ทอง, “แรงจูงใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัย ชุมชนจังหวัดพิจิตร”, **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.** (สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, ๒๕๖๑), บทคัดย่อ.

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยชุมชนจังหวัดพิจิตร พบว่า แรงจูงใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประกอบด้วย ๔ ด้าน ดังนี้ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านการประกอบอาชีพ ดังนั้นจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยของนักวิจัยทั้ง ๓ วิจัย พบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาประกอบด้วย ๕ ด้าน ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านภาพลักษณ์วิทยาลัย ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านอิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่น ด้านเหตุผลส่วนตัว ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการเร่งปรับปรุงแก้ไขเป็นแนวทางให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่สนใจศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาและทำให้มีจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้น จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจและเสนอแนวทางการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำไปเป็นข้อมูล ต่อสถานศึกษาในการวางแผนการจัดการศึกษาและเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษา และเป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษา นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณาให้กับสถานศึกษาในการรับนักเรียนนักศึกษาใหม่เข้าศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษา ตลอดจนสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนาการเรียนการสอนของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒. เพื่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๓. เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อ สายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ทหารดับปัจจัยการดำเนินการ การบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต ๑ จำนวน ๕๓ คน

๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๔๔ คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำองค์ความรู้มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน ด้านการบริหาร และวุฒิทางการศึกษา

ตอนที่ ๒ ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำแนกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านบริบทของสถานศึกษา ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านแรงจูงใจ และด้านเงินทุนสนับสนุน จำนวนคำถาม ๕๐ ข้อ

ตอนที่ ๓ ข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านบริบทของสถานศึกษา ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านแรงจูงใจ และด้านเงินทุนสนับสนุน

ตอนที่ ๔ การแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่น ๆ

๓. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม จากแนวคิดทฤษฎีเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม เป็นประเด็นคำถามในแบบสอบถาม ดังนี้

๓.๑ นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของสำนวนภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณา

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ๐.๖๐ – ๑.๐๐

๓.๒ นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาเสนอประธานคณาจารย์คณาจารย์ เพื่อให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

๓.๓ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๔ คน

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง

๔.๒ ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๔๔ ชุด นำมาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมดแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานด้านการบริหาร และวุฒิทางการศึกษา

ตอนที่ ๒ ระดับปัจจัยการดำเนินการ การบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านบริบทของสถานศึกษา ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านแรงจูงใจ และด้านเงินทุนสนับสนุน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลโดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปล เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ ข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการพิจารณาข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้าน จำแนกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านบริบทของสถานศึกษา ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านแรงจูงใจ และด้านเงินทุนสนับสนุน

ตอนที่ ๔ รวบรวมข้อมูลจากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิเคราะห์ข้อมูลโดยรวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอแบบบรรยายสรุปในแต่ละด้าน แล้วนำมาจำแนกเป็นรายชื่อ

๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ ๒ การเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ จำนวน ๑,๓๒๕ คน

๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๓ จำนวน ๒๙๗ คน โดยกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำองค์ความรู้มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน ประเภทวิชาที่สนใจ และภูมิลาเนาเดิมของนักเรียน

ตอนที่ ๒ ข้อคำถามเกี่ยวกับการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำแนกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านตัวบุคคล และด้านการประกอบอาชีพ จำนวนคำถาม ๕๐ ข้อ

ตอนที่ ๓ การแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่น ๆ

๓. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม จากแนวคิดทฤษฎีเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม เป็นประเด็นคำถามในแบบสอบถาม ดังนี้

๓.๑ นำแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของสำนวนภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณา ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มี ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ๐.๖๐ – ๑.๐๐

๓.๒ นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาเสนอประธานคณาจารย์คณาจารย์ เพื่อให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

๓.๓ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๙๗ คน

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอเก็บข้อมูลกับ กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง

๔.๒ ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๙๗ ชุด นำมาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมดแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน ประเภทวิชาที่สนใจ และภูมิลำเนาเดิมของนักเรียน

ตอนที่ ๒ ระดับแรงจูงใจต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียน มัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านตัวบุคคล และด้านการประกอบ อาชีพ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลโดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ การแปล เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ รวบรวมข้อมูลจากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้าง แรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิเคราะห์ข้อมูลโดยรวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอแบบบรรยายสรุปในแต่ละด้าน แล้วนำมาจำแนกเป็นรายชื่อ

๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ ๓ นำเสนอแนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๔๔ คน โดยพิจารณารายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้าน มาเป็นการนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามระดับปัจจัยการดำเนินการ การบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจ ในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ระดับแรงจูงใจ การเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา และแนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ ๑ แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับปัจจัยการดำเนินการของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๕ ด้าน ดังนี้

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัจจัยการดำเนินการ
๑. ด้านการสื่อสาร	๔.๓๐	๐.๗๑	มาก
๒. ด้านบริบทของสถานศึกษา	๔.๔๒	๐.๖๐	มาก
๓. ด้านความถนัดและความสนใจ	๔.๒๘	๐.๖๖	มาก
๔. ด้านแรงจูงใจ	๔.๒๖	๐.๗๔	มาก
๕. ด้านเงินทุนสนับสนุน	๔.๐๙	๐.๘๑	มาก
โดยรวม	๔.๒๗	๐.๗๐	มาก

จากตารางที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยการดำเนินการ การบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมมีระดับปัจจัยการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๒๗$, S.D. = ๐.๗๐) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับปัจจัยการดำเนินการ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านบริบทของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๔๒$, S.D. = ๐.๖๐)

ตารางที่ ๒ แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจ ของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๕ ด้าน ดังนี้

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
๑. ด้านหลักสูตร	๓.๖๔	๐.๙๖	มาก
๒. ด้านสภาพลักษณะของสถานศึกษา	๓.๘๑	๐.๘๙	มาก
๓. ด้านเหตุผลส่วนตัว	๓.๙๘	๐.๙๐	มาก
๔. ด้านตัวบุคคล	๓.๕๓	๑.๐๖	มาก
๕. ด้านการประกอบอาชีพ	๓.๙๖	๐.๙๐	มาก
โดยรวม	๓.๗๘	๐.๙๔	มาก

จากตารางที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีพศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๘$, S.D. = ๐.๙๔) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับแรงจูงใจในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีพศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๘$, S.D. = ๐.๙๐)

ตารางที่ ๓ แสดงค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีพศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

รายการ	$\bar{X}$
๑. ด้านบริบทของสถานศึกษา ควรมีการกำหนดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน	๔.๖๖
๒. ด้านการสื่อสาร ควรมี การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดครูและบุคลากร ให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนวของสถานศึกษา	๔.๔๕
๓. ด้านความถนัดและความสนใจ ควรมีการกำหนดแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน	๔.๔๘

๔. ด้านแรงจูงใจ ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการเรียนรู้	๔.๕๐
๕. ด้านเงินทุนสนับสนุนสถานศึกษา ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้งานแนะแนวดำเนินการ ในการจัดระดมทุนจากครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นทุนการศึกษา มอบให้แก่แก่นักเรียนในกิจกรรมวันสำคัญ เช่น งานพิธีวันไหว้ครู	๔.๓๖
โดยรวม	๔.๔๔

จากตารางที่ ๓ ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = ๔.๔๔$) เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านบริบทของสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีการกำหนดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน ($\bar{X} = ๔.๖๖$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อพิจารณาผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

๑. ปัจจัยการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมมีระดับปัจจัยการดำเนินการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับปัจจัยการดำเนินการ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านบริบทของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการสื่อสารอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านเงินทุนสนับสนุน อยู่ในระดับมาก

๒. การเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมมีระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับแรงจูงใจ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว อยู่ในระดับ รองลงมาคือ ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านตัวบุคคล อยู่ในระดับมาก

๓. แนวทางการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ด้านบริบทของสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีการกำหนดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน รองลงมา ด้านแรงจูงใจ ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ

ที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ผู้บริหารควรมีดำเนินการเกี่ยวกับการจัดครูและบุคลากร ให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนวของสถานศึกษา ด้านความถนัดและความสนใจ ผู้บริหารควรมี การกำหนดแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านเงินทุนสนับสนุน ผู้บริหารควรมี การส่งเสริมและสนับสนุนให้งานแนะแนวดำเนินการในการจัดระดมทุนจากครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นทุนการศึกษามอบให้แก่แก่นักเรียนในกิจกรรมวันสำคัญ เช่น งานพิธีวันไหว้ครู

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑.๑ ปัจจัยการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือผู้บริหาร สถานศึกษาควรมีการประสานงานและจัดเก็บข้อมูลแหล่งทรัพยากรที่สนับสนุนการจัดการศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งนี้ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อวางแผนและดำเนินงานในการระดม ทรัพยากรจากแหล่งสนับสนุน เพื่อการศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานรัฐและเอกชน รับทราบ ข้อมูลข่าวสารและพิจารณาข้อมูลของผู้เรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ในสถานศึกษา ควรมีการสนับสนุน โครงการกิจกรรมการหารายได้ระหว่างเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาและควรมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และสรุปรายงานการดำเนินการงานแนะแนวของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๑.๒ การเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรปรับกลยุทธ์ ในการ ดำเนินการเสริมสร้างแรงจูงใจ ให้ครูแนะแนวในโรงเรียน เป็นผู้สนับสนุนให้เลือกศึกษาต่อสายอาชีพครู ที่ปรึกษา ประจำชั้นจากโรงเรียนแนะนำให้เลือกศึกษาต่อสถานศึกษาอาชีวศึกษา ตลอดจนทำความเข้าใจกับ ผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียนต่อสายอาชีพ

๑.๓ แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ผู้วิจัยได้เสนอ ไว้ข้างต้นนั้น สถานศึกษาสามารถนำผลของการวิจัยไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในด้านการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนและเพิ่มปริมาณผู้เรียนได้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. **พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ครุสภาลาดพร้าว, ๒๕๕๑.
- _____. **แผนพัฒนาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔**. กรุงเทพมหานคร
: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์, ๒๕๖๒.
- คันทสรวง กริ่งทอง. “แรงจูงใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของวิทยาลัยชุมชนจังหวัดพิจิตร”. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขาวิชาครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, ๒๕๖๑.
- เมธาวี สุขปาน. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี”. **วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต**. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์,
๒๕๕๖.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. **แนวโน้มความต้องการแรงงานของตลาดแรงงานในประเทศและตลาดแรงงาน
ในต่างประเทศ ในช่วงระหว่างปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
สถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๐.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. **อนาคตของการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาตามความ
ต้องการของตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาประเทศไทย ๕ ปีข้างหน้า (ปี พ.ศ.
๒๕๖๑-๒๕๖๕)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๖๑.
- อามรรัตน์ เหลืองอร่าม. “แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคโนโลยี
เมืองชลบุรีบริหารธุรกิจ”. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๗.